

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาภาวอนามัยของกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะปรากฏดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาภาวอนามัยของกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาสภาพของกิจการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และเพื่อศึกษาปัญหาภาวอนามัยและแนวทางแก้ไขของกิจการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 และ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544 หมวด 5. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยแยกกลุ่มกิจการออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กิจการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และกิจการผลิตซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมจำนวน 553 ราย

กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรความคลาดเคลื่อนมาตรฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95.00% ได้กลุ่มตัวอย่างของประชากรรวม 371 ราย โดยแยกตามกลุ่มกิจการดังกล่าวข้างต้นจำนวน 87 ราย 133 ราย และ 151 ราย ตามลำดับ

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สภาพโดยทั่วไปของกิจการ

ส่วนที่ 3 สภาพด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน และประมวลรัษฎากร

ส่วนที่ 4 ปัญหาด้านภาษีอากรของกิจการที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ในการหาค่าความเชื่อมั่นได้ โดยการคำนวณเฉพาะ ในส่วนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7280

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 293 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78.98 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการประมวลผลจากโปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาค่าทางสถิติ ได้แก่ การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน และประมวลรัษฎากร ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์เพิ่มเติม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะผ่านเกณฑ์มีความรู้ความเข้าใจ เมื่อตอบข้อคำถามถูกเท่ากับหรือมากกว่า 10 ข้อขึ้นไป

1.5 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานบัญชี พบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 – 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวระหว่าง 5 – 10 ปี และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการสัมมนาด้านกฎหมายภาษีอากร

หากพิจารณาข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มกิจการ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กิจการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า (2) กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (3) กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ พบข้อมูลดังนี้

กลุ่มที่ 1. กิจการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 – 40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี หรือ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวระหว่าง 5 – 10 ปี และส่วนใหญ่เคยเข้ารับการสัมมนาด้านกฎหมายภาษีอากร

กลุ่มที่ 2 กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 – 40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวระหว่าง 5 – 10 ปี และไม่เคยเข้ารับการสัมมนาด้านกฎหมายภาษีอากร

กลุ่มที่ 3 กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 – 40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวต่ำกว่า 5 ปี และไม่เคยเข้ารับการสัมมนาด้านกฎหมายภาษีอากร

1.5.2 สภาพทั่วไปของกิจการของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม พบว่ากิจการส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเป็นบริษัทจำกัด มีระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจนับจนถึงปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 5 ปี – 10 ปี ทุนจดทะเบียนในปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 100 – 500 ล้านบาท สินทรัพย์รวมในปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 500 – 1,000 ล้านบาท รายได้รวมจากการดำเนินงานในปี 2548 อยู่ระหว่าง 100 – 500 ล้านบาท มีพนักงานหรือลูกจ้างประจำในปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 1,001 – 1,500 คน สถานที่ตั้งของกิจการอยู่ในเขต 1 ในนิคมอุตสาหกรรม และได้รับใบรับรองมาตรฐาน ISO9000 สำหรับจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ และจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และยังคงสิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ

หากพิจารณาสภาพทั่วไปของกิจการของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มกิจการ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กิจการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า (2) กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (3) กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ พบข้อมูลดังนี้

กลุ่ม 1 กิจการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าพบว่ากิจการส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเป็นบริษัทจำกัด มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจนับจนถึงปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 5 ปี – 10 ปี ทุนจดทะเบียนในปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 100 – 500 ล้านบาท มีสินทรัพย์รวมในปลายปี 2548 ต่ำกว่า 500 ล้านบาท รายได้รวมจากการดำเนินงานในปี 2548 อยู่ระหว่าง 100 – 500 ล้านบาท มีพนักงานหรือลูกจ้างประจำในปลายปี 2548 จำนวน 501 – 1,000 คน สถานที่ตั้งของกิจการอยู่ในเขต 1 ในนิคมอุตสาหกรรม ได้ใบรับรองมาตรฐาน ISO9000 สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่มีจำนวนอยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ และจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และยังคงสิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ

กลุ่ม 2 กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์พบว่ากิจการส่วนใหญ่จดทะเบียนนิติบุคคลเป็นบริษัทจำกัด มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจนับจนถึงปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 5 ปี – 10 ปี ทุนจดทะเบียนในปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 501 – 1,000 ล้านบาท มีสินทรัพย์รวมในปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 500 – 1,000 ล้านบาท รายได้รวมจากการดำเนินงานในปี 2548 อยู่ระหว่าง 501 – 1,000 ล้านบาท มีพนักงานหรือลูกจ้างประจำในปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 1,001 – 1,500 คน สถานที่ตั้งของกิจการอยู่เขต 2 ในนิคมอุตสาหกรรม และได้ใบรับรองมาตรฐาน ISO9000 สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่มีจำนวนอยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ และจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และยังคงสิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ

กลุ่ม 3 กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์พบว่ากิจการส่วนใหญ่จดทะเบียนนิติบุคคลเป็นบริษัทจำกัด มีระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจนับจนถึงปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 5 ปี – 10 ปี มีทุนจดทะเบียนในปลายปี 2548 ต่ำกว่า 100 ล้านบาท มีสินทรัพย์รวมในปลายปี 2548 ต่ำกว่า 500 ล้านบาท รายได้รวมจากการดำเนินงานในปี 2548 ต่ำกว่า 100 ล้านบาท มีพนักงานหรือลูกจ้างประจำในปลายปี 2548 ต่ำกว่า 100 คน ส่วนใหญ่ตั้งอยู่สถานที่อื่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และได้ใบรับรองมาตรฐาน ISO9000 สำหรับจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ และจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และยังคงสิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ

1.5.3 สภาพความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนด เงื่อนไข ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 2 พ.ศ.2534 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2544 และประมวลรัษฎากรพบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนและประมวลรัษฎากรดังกล่าวถึงร้อยละ 85.67

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูกหรือได้ปฏิบัติ 6 ข้อ ในข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อ 1. รายได้ – ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานไม่จำเป็นต้องแยกบันทึกในบัญชีแยกประเภทของกิจการที่ได้รับการส่งเสริม และกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมให้ชัดเจน

ข้อ 2. กิจการได้ตรวจสอบรับทราบและเข้าใจเงื่อนไขตลอดจนสิทธิประโยชน์ที่ได้ระบุไว้ในบัตรส่งเสริมทั้งหมดแล้ว

ข้อ 3. รายได้ที่เกิดขึ้นจากการขายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือให้บริการส่วนที่เกินจากปริมาณการผลิตต่อปีที่ได้ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม จะต้องถือเป็นเป็นรายได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 5. รายได้ที่เกิดขึ้นจากการจำหน่ายผลิตผลพลอยได้และสินค้าสำเร็จรูป จะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลทุกกิจการ

ข้อ 6. ดอกเบี้ยเงินฝากเมื่อทวงถาม (ออมทรัพย์) ให้ถือเป็นรายได้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้งจำนวนของรายได้ดอกเบี้ยนั้น

ข้อ 12. กรณีที่กิจการนำวัตถุดิบไปผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปแล้ว ปรากฏว่ามีเศษซากวัตถุดิบที่เกิดจากกรรมวิธีการผลิตตามกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ซึ่งยังไม่ได้แปรสภาพเป็นอย่างอื่นและนำไปจำหน่าย ให้ถือเป็นรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

และผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดหรือไม่ได้ปฏิบัติ 10 ข้อ ในข้อคำถามต่อไปนี้

ข้อ 4. กรณีที่กิจการไม่สามารถแยกออกได้ว่ายอดรายได้จากการผลิตครั้งใด ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือหลักเกณฑ์ว่าในการผลิตสินค้าใดที่ผลิตเสร็จถือว่าได้รับการส่งเสริมจนกว่าจะครบ

ข้อ 7. กำไรจากการปริวรรตเงินตราจากการนำเงินกู้ยืมจากต่างประเทศเข้ามา ใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 8. กำไรจากการปริวรรตเงินตราจากการนำรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมไปชำระหนี้เงินกู้ยืมจากต่างประเทศได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 9. กำไรจากการปริวรรตเงินตราที่เกิดจากการนำเงินกู้ต่างประเทศมาใช้ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยเฉพาะและยังคงเหลืออยู่ในวันสิ้นงวดบัญชีไม่ถือเป็นรายได้จากการส่งเสริมการลงทุน และไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 10. ประมวลรัษฎากร มาตรา 9 และเงื่อนไขที่สำคัญตามประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2541 กิจการที่มีการซื้อหรือขายสินค้า หรือการให้บริการ เมื่อมีการรับหรือจ่ายเงินเป็นเงินตราต่างประเทศจะต้องแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตัวเฉลี่ยที่ประกาศโดยกรมสรรพากร

ข้อ 11. การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีที่มูลค่าของฐานภาษีที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้า การให้บริการหรือการนำเข้าเป็นเงินตราต่างประเทศ และมีได้ขายเงินตราต่างประเทศในเดือนภาษีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นให้ถือตามอัตราตัวเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ

ข้อ 13. กรณีที่กิจการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นเครื่องจักรเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่นำมาใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งทรัพย์สินนั้นหมดสภาพ หรือไม่เหมาะสมที่

จะใช้งานต่อไปโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รายได้ดังกล่าวจะ
ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 14. กรณีที่กิจการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นเครื่องใช้สำนักงานและ
อสังหาริมทรัพย์ที่นำมาใช้ในการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้
นิติบุคคล

ข้อ 15. การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ในกรณีที่ไม่สามารถ
แยกออกมาได้ว่ารายจ่ายต้องห้ามตามประมวลรัษฎากรเกิดจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
หรือไม่ และค่าใช้จ่ายนั้นไม่มีเกณฑ์อื่นที่จะเฉลี่ยได้เป็นการเหมาะสมแล้ว ให้นำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น
ไปเฉลี่ยตามอัตราส่วนของรายได้ของกิจการแต่ละประเภท

ข้อ 16. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติปรับสิทธิประโยชน์ใหม่ตาม
ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ฉบับที่ 3/2549 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2549

หากพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มกิจการ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กิจการผลิตภัณฑ์
เครื่องใช้ไฟฟ้า (2) กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (3) กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์
อิเล็กทรอนิกส์ พบข้อมูลดังนี้

กลุ่ม 1 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ตอบถูก 7 ข้อ (ข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 12 และ 14)
ตอบผิด 9 ข้อ (ข้อ 4, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15 และ 16)

กลุ่ม 2 กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ตอบถูก 3 ข้อ (ข้อ 2, 3 และ 12) ตอบ
ผิด 13 ข้อ (ข้อ 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15 และ 16)

กลุ่ม 3 กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ตอบถูก 6 ข้อ
(ข้อ 1, 2, 3, 5, 6 และ 14) ตอบผิด 10 ข้อ (ข้อ 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15 และ 16)

1.5.4 ปัญหาด้านภาษีอากรของกิจการที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจการ พบว่าใน
ภาพรวมมีปัญหา ดังนี้

ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มพบว่ากิจการส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินการในข้อคำถาม
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. กรณีการส่งออกสินค้าที่มีคู่กรณี 3 ฝ่าย

ข้อ 5. กรณีส่งสินค้าในนามบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

ข้อ 6. กรณีการขายสินค้าให้กับผู้ประกอบการอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน
และไม่มีปัญหาในข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อ 2. กรณีการขายสินค้าไปต่างประเทศแต่ได้ส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าใน
ประเทศ

ข้อ 3. กรณีการขายสินค้าไปต่างประเทศแต่ได้ส่งมอบสินค้าให้ตัวแทนในประเทศ

ข้อ 4. กรณีการนำสินค้าเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก (Export Zone)

ปัญหาภาษีธุรกิจเฉพาะ พบว่า กิจการส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินการในข้อคำถาม

ดังต่อไปนี้

ข้อ 7. กรณีการรับรู้รายได้ดอกเบี้ยจากเงินให้กู้แก่บริษัทที่เกี่ยวข้องกันในการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีศุลกากร พบว่า กิจการส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อ 8. กรณีการขายวัตถุดิบ และเครื่องจักรเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่นำเข้ามาใช้ในกิจการภายใต้สิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามบัตรส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 9. กรณีการขายเศษซาก หรือของเสียจากวัตถุดิบที่นำเข้าใช้ในกิจการภายใต้สิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามบัตรส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 16. การพิจารณาเงื่อนไขทางภาษีอากรในส่วนของรายได้จากการจำหน่ายเศษซากของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 17. การพิจารณาเงื่อนไขทางภาษีอากรในส่วนของรายได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล พบว่า กิจการส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อ 10. กำหนดเวลาตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

ข้อ 11. การกำหนดวันเริ่มมีรายได้และได้รับสิทธิ ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

ข้อ 12. การแยกรายได้และการเฉลี่ยรายได้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 13. การแยกรายได้ที่เกิดขึ้นจากผลิตผลพลอยได้และสินค้าสำเร็จรูปในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 14. รายได้ที่เกิดขึ้นจากดอกเบี้ยเงินฝากสถาบันการเงินของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 15. การพิจารณาเงื่อนไขทางภาษีอากรในส่วนของกำไรจากการปริวรรตเงินตราในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 18. การพิจารณาเงื่อนไขทางภาษีอากร วิธีการและระยะเวลาที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการหักเงินได้พึงประเมินของการส่งออกที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนตาม มาตรา 36(4) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

ข้อ 19. การใช้สิทธิประโยชน์ของบัตรส่งเสริมการลงทุน กรณีที่ผู้ประกอบการได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนมากกว่า 1 บัตร และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับแตกต่างกัน

ข้อ 20. กรณีรายได้จากการรับจ้างผลิต และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

และมีปัญหาน้อยในข้อคำถามดังต่อไปนี้

ข้อ 21. การนำผลขาดทุนสุทธิมาคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ข้อ 22. การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อพ้นระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

หากพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มกิจการ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กิจการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า (2) กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (3) กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ พบข้อมูลดังนี้

กลุ่ม 1 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา 13 ข้อ (ข้อ 2, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20) รองลงมาคือไม่ได้ดำเนินการ 7 ข้อ (ข้อ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 17) และจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ มีปัญหาน้อย 2 ข้อ (ข้อ 21, 22)

กลุ่ม 2 กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา 15 ข้อ (ข้อ 3, 4, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20) รองลงมาคือไม่ได้ดำเนินการ 4 ข้อ (ข้อ 1, 2, 5, 6) และจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ มีปัญหาน้อย 3 ข้อ (ข้อ 21, 22)

กลุ่ม 3 กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา 15 ข้อ (ข้อ 2, 3, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 22) รองลงมาคือไม่ได้ดำเนินการ 7 ข้อ (ข้อ 1, 4, 5, 6, 7, 18, 19)

1.5.5 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพิ่มเติมคิดเป็นร้อยละ 54.27 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ความคิดเห็นสรุปได้ 5 ข้อ คือ การให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติต่อผู้ประกอบการ ภาษาที่ใช้ในการเขียนกฎหมายยากต่อการเข้าใจ แนวทางปฏิบัติมีความขัดแย้งในด้านภาษีอากรกับสิทธิและประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมการลงทุน แนวทางปฏิบัติมีความขัดแย้งในด้านภาษีอากรกับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป และความชัดเจนในการตีความของข้อกำหนดภาษีอากร

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาภาษีอากรของกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ครั้งนี้สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสภาพทั่วไปของกิจการ ด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนและประมวลรัษฎากร และด้านปัญหาภาษีอากรที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจการ ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยด้านสภาพทั่วไปของกิจการ พบว่า กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะก่อตั้งในรูปแบบจำกัด ทั้งนี้การจดทะเบียนเป็นบริษัท จำกัดมีผลต่อกิจการเป็นอย่างมากคือสามารถระดมทุนได้มากกว่ารูปแบบธุรกิจอื่น และเมื่อต้องการขยายกิจการก็สามารถออกหุ้นกู้นำเงินมาใช้จ่ายลงทุนได้ จำกัดความรับผิดชอบทางการเงินของผู้ถือหุ้น กล่าวคือ ผู้ถือหุ้นผูกพันความรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ยังใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถืออยู่เท่านั้น การบริหารงานดำเนินโดยคณะกรรมการ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าร่วมกิจการโดยการซื้อหุ้นประเภทต่างๆ

กิจการส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจอยู่ระหว่าง 5 ปี – 10 ปี และมีขนาดเล็ก มีทุนจดทะเบียนเพียง 100 – 500 ล้านบาทเท่านั้น สินทรัพย์รวมก็มีจำนวนไม่มากอยู่ระหว่าง 500 – 1,000 ล้านบาท รายได้รวมจากการดำเนินงานในปี 2548 อยู่ในระดับต่ำเพียง 100 – 500 ล้านบาทเท่านั้น และจำนวนพนักงานหรือลูกจ้างประจำ อยู่ระหว่าง 501 – 1,000 คน สามารถที่จะบอกถึงขนาดของกิจการ ความสามารถในการทำกำไร และสถานที่ตั้งของกิจการอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมเขต 1 ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและสมุทรสาคร ทั้งนี้จากผลการวิจัยพบว่าข้อมูลที่ได้รวบรวมได้สอดคล้องกับข้อกำหนดเงื่อนไขภายใต้นโยบายที่กำหนดโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และการที่กิจการส่วนใหญ่ได้รับใบรับรอง ISO9000 นั้น ก็เนื่องจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดไว้ในเงื่อนไขการ

อนุมัติการส่งเสริมการลงทุน โดยกำหนดผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ทุกรายที่มีโครงการลงทุน ตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า ภายในระยะเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ และแต่ละโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนยังคงสิทธิประโยชน์อยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการได้นำเอาสิทธิประโยชน์ที่ตนได้รับมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลอย่างชาญฉลาด

จากผลการวิจัยพบว่าไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาคยา ภัทรารุณชัย (2541) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่ตั้งของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยงานวิจัยดังกล่าวพบว่ามีปัจจัยอื่นมีผลกับการเลือกสถานที่ตั้ง ซึ่งงานวิจัยนี้พบว่าการเลือกสถานที่ที่จะพิจารณาด้านสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น สิทธิและประโยชน์ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่ง เฉพาะเครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 และให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี

หากพิจารณาสภาพทั่วไปของกิจการของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มกิจการ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กิจการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า (2) กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (3) กิจการผลิตภัณฑ์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ พบข้อมูลดังนี้

กลุ่มกิจการ 3 กลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกันในด้านจดทะเบียนนิติบุคคลเป็นบริษัท จำกัด มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจนับจนถึงปลายปี 2548 อยู่ระหว่าง 5 ปี – 10 ปี ได้รับใบรับรองมาตรฐาน ISO9000 จำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการ และจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอยู่ระหว่าง 1 – 3 โครงการเช่นกัน และในส่วนของการวิจัยในเรื่องที่ไม่สอดคล้อง พบว่า กลุ่มกิจการทั้ง 3 มีข้อแตกต่างกันในด้านทุนจดทะเบียน สินทรัพย์รวม รายได้รวมจากการดำเนินงาน พนักงานและลูกจ้างประจำ สถานที่ตั้ง เป็นต้นดังนี้

กลุ่ม 1 กิจการที่มีขนาดเล็กเงินทุน และสินทรัพย์รวมมีไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมประเภทนี้ไม่ได้ใช้เทคโนโลยีสูง รายได้ไม่สูงเนื่องจากราคาสินค้าจำเป็นต้องมีการแข่งขันกับผู้ผลิตในภูมิภาคเดียวกัน

กลุ่ม 2 กิจการที่ต้องอาศัยเงินทุนในการดำเนินกิจการ และจำเป็นที่จะต้องมีบุคลากรเพื่อดำเนินการ ที่ต้องดำเนินการผลิต 24.00 ชั่วโมงต่อวัน แต่เมื่อพิจารณาถึงรายได้จากการดำเนินงานยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เพราะในสถานะปัจจุบันอุตสาหกรรมนี้มีการแข่งขันกัน

ก่อนข้างรุนแรง ธุรกิจที่ดำเนินอยู่ในประเทศส่วนใหญ่จะเป็นการรับจ้างการผลิต โดยจะมีรายได้จากค่าแรงงาน และค่าบริการเพียงเท่านั้น

กลุ่ม 3 กิจการที่เพิ่งจะได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังเมื่อไม่นานนี้ แต่ก็ถูกจัดอยู่ในช่วงเดียวกับกลุ่ม 1 และ 2 ในด้านเงินทุน รายได้ และจำนวนพนักงาน จะมีจำนวนน้อยทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินธุรกิจไม่จำเป็นต้องอาศัยเครื่องจักรในการผลิต จะใช้เพียงบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางเท่านั้น

2.2 ผลการวิจัยสภาพความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 2 พ.ศ.2534 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2544 และประมวลรัษฎากร พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์การมีความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนและประมวลรัษฎากร เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจะมีผลสอดคล้องกัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุและประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง 5 - 10 ปี และมากกว่าครึ่งที่ไม่เคยได้เข้ารับการสัมมนาเลยจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องโดยตรงขาดความแม่นยำในข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน และประมวลรัษฎากร และส่งผลกระทบโดยตรงต่อปัญหาภาษีอากรที่เกิดขึ้นกับกิจการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกหรือได้ปฏิบัติในเพียง 6 ข้อคำถามจาก 16 ข้อ เกี่ยวกับเรื่องรายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งผู้ปฏิบัติดำเนินการตามนโยบายทางการบัญชีของกิจการเอง และความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติและข้อกำหนดเงื่อนไขที่ได้รับรู้อยู่ในบัตรส่งเสริมการลงทุน

หากพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มกิจการ กลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์การมีความรู้ความเข้าใจ คือ กลุ่ม (2) กิจการผลิตอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งตอบผิดมากที่สุด 13 ข้อคำถาม ซึ่งผู้ปฏิบัติขาดประสบการณ์ และความแม่นยำในแนวทางปฏิบัติตามข้อกำหนดภายใต้ประมวลรัษฎากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ตลอดจนมิได้ติดตามข้อมูล ข่าวสาร ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ปัจจุบัน

2.3 ปัญหาด้านภาษีอากรของกิจการที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจการในภาพรวม พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินการใน 3 เรื่องไม่มีปัญหา 3 เรื่อง ภาษีธุรกิจเฉพาะส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการดำเนินการ ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีศุลกากรธุรกิจกิจการส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการดำเนินการ ภาษีเงินได้นิติบุคคลส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการดำเนินการ

หากพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มกิจการ 3 กลุ่ม พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังนี้

กลุ่ม 1 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา และมีปัญหาน้อยเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ในเรื่องการค้ารวมกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อพ้นระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริม

กลุ่ม 2 กิจการผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา ไม่ได้ดำเนินการ และมีปัญหาน้อยเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ในเรื่องการค้ารวมกำไรสุทธิได้และได้รับสิทธิตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน การนำผลขาดทุนสุทธิมาคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษี และการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อพ้นระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

กลุ่ม 3 กิจการผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหา และได้ดำเนินการ

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรดังนี้

ภาษีมูลค่าเพิ่ม สอดคล้องกับงานวิจัย ขนิษฐา ชาศักดิ์ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัญหาภาษีอากรของผู้ประกอบการกิจการผลิตเซรามิก ในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ซึ่งพบว่าการพิสูจน์การใช้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอัตราร้อยละ 0 สำหรับการขายเพื่อการส่งออก ไม่สามารถทำได้ และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ไม่ติดตามข้อมูลข่าวสารในความเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบ

ภาษีเงินได้นิติบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัย หฤทัย อันตระกูล (2544) ศึกษาเรื่องปัญหาภาษีที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้าของผู้ประกอบการทางชายแดนด้านจังหวัดเชียงราย ซึ่งพบว่า การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล มีความซับซ้อน เข้าใจยาก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย และไม่สามารถพิสูจน์ค่าใช้จ่ายที่กิจการได้จ่ายไปจริงในการคำนวณภาษี และงานวิจัย อรรถพล อมรมานัส (2545) ศึกษาเรื่อง ปัญหาในการตรวจสอบภาษีอากรของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีอากรศึกษาเฉพาะกรณี สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ 13 พบว่าเจ้าพนักงานตรวจสอบขาดความรู้เกี่ยวกับประเภทกิจการที่ทำการตรวจสอบ

3. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

3.1.1 การจัดให้บุคลากรได้รับการอบรมสัมมนาอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ทันสมัย ข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 2 พ.ศ.2534 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2544 และประมวลรัษฎากรมีรายละเอียดค่อนข้างมาก และมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่ผู้ปฏิบัติขาดประสบการณ์การทำงานและมากกว่าครึ่งมิได้เข้ารับการอบรมสัมมนาในส่วนที่ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมจึงทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ฉะนั้นกิจการจึงควรที่จะให้ความสำคัญในด้านการคัดสรรบุคลากรที่มีประสบการณ์ และส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมอบรมสัมมนาอย่างต่อเนื่อง

3.1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวข้องกับผลการวิจัยด้านสภาพความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2544 และประมวลรัษฎากร จากผลการวิจัย พบว่าผู้ปฏิบัติยังขาดความแม่นยำ ความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับข้อกำหนดเงื่อนไขของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนและประมวลรัษฎากรตลอดจนเงื่อนไขและข้อบังคับในการดำเนินกิจการตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ดังนั้นกิจการควรที่จะทำการศึกษาถึงแนวทางปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และควรขอรับคำแนะนำในการปฏิบัติสำหรับกรณีที่ไม่มั่นใจว่าจะขัดต่อข้อกำหนดหรือไม่ด้วยการทำเป็นหนังสือหรือเพื่อความถูกต้องต่อไป ถึงแม้ว่าการหารือจะใช้เวลาก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรจะทำ

3.1.3 ข้อเสนอแนะ ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่า มีความขัดแย้งในทางปฏิบัติในด้านหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปกับการปฏิบัติในทางภาษีอากรหลายประการ อาทิเช่น

- ค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากรายได้ที่เกิดจากการประกอบกิจการ แต่ในด้านภาษีอากรจะเป็นรายจ่ายต้องห้าม

- เงื่อนไขในการใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีมูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบ และการปฏิบัติในส่วนที่หลีกเลี่ยงการผลิตและยังคงสภาพเช่นเดิมเมื่อนำเข้า

- เงื่อนไขในการใช้เครื่องจักรที่นำเข้าภายใต้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า เพื่อใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

- การรับรู้รายได้ตามนโยบายบัญชีของกิจการ เกณฑ์สิทธิหรือเกณฑ์เงินสดอันจะมีผลต่อภาษีธุรกิจเฉพาะ

- การใช้ระยะเวลานานมากในการตอบข้อหารือ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการสูญเสียโอกาสการทางค้าของผู้ประกอบการ

ดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงบางส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าควรที่จะมีการพิจารณาปรับปรุงรายละเอียดปลีกย่อย และการตีความของกฎหมายภาษี

อากรให้มีความชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการมีแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับผู้สนใจทำการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

3.2.1 ปัจจัยอื่นๆ การวิจัยควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อปัญหาภาษีอากรที่เกิดขึ้น เช่น สภาพเศรษฐกิจ การควบรวมกิจการ การถ่ายทอดเทคโนโลยีของกิจการที่ทำการวิจัยเพื่อ**ทราบถึงผลกระทบต่อการสาเหตุของการเกิดปัญหา**

3.2.2 กิจการในอุตสาหกรรมอื่นๆ ควรศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มประชากรหลากหลายธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เช่น อุตสาหกรรมการประกอบยานยนต์ อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์ก่อสร้าง เพื่อทราบความแตกต่างของข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม